

נר מצוה

מי בלתי נתיב כלבס
מלגסל חסורי מיסא

א מדי פקס סמל
חיסרי כחל כל עק
וע' נתיב סמל לחין קיה
פוקיע יד י' ס' ק'
ס' ס' ס'
א ב מ' ס' ס'
סמל ס' ס' ס' ס' ס'

ח ג מ' ס' ס'
וע' נתיב סמל סמל
ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'

ל ס' ס' ס'
י ה מ' ס' ס'
חיסרי כחל כל עק
סמל לחין קיה סמל ס'
י' ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס' ס'

ג' סמל ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'
סמל ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'

תוספי הראש

דגתא תילה בנכרת
ר"מ אומר בראיה
לחאת. לפי מאי רב
השנה ר"מ לחאת
לירבן (א) כמי (שאל)
שנה ראיה לחאת.
חב רבבי מאיר רחיה
מדי לטימ ולפשיק
מאי אירא בנכרת אפי'
ישראלתי נבי רבין
לא רבינ אטת לחאת
ולא רחמת כחפס חזרי
כדארבין לעיל רבאי'
מדינתא סלמלכין בתם
אין דרשין לא רבין
לא סקללא לחתולה:
בבכרית חזקאי. ו'
שיראה כב' אבא אין
צ' שיראה בשמי
אפי' אפי' ישראלתי נבי
מה ניה דקא חזיא לאו
דחיא נדחה ספסא אלא
כב ניה שיראה אפי'
בכרת שכב ראות:
מכא ומודי שאלא:
בשני שבין. האי
סמא לא שכב סרי
שכב רב' חזי קאמר
חבא וכו' (בר אבות)
הא נפקא מיה מינה
נפקא ונפקא שרי
סרי כל מה שפסא לאו
אירי נבי כלא כלל
רב' חזי קאמר רב
חזרו באני למחלקת
ר' ורשב' אה תגא
לעיל רישן שחלה
בשורת יום הראשון
שלה משום ולא כפסא
מדי אלא סרי כפסא
ג' א ד' ו' ו' ו' ו'
רב אור רב חזקאי
רב אור סבר כין
שאני שחריבאל קו רי'
ליה חפס רוב חזקאי
סרי אפי' שחריבאל
קרי ליה חפס וחזית
וכגון ליה רב אור
רב חזקאי רב כפס
מקנה חזקאי פוקי ליה
מא נפקא רב סנה
רילמא רב חזקאי
בשפסא כל שכבא אירי
ר' רב' מאי חזקאי
רב חזקאי ורינן

תולה בשומרת יום כנגד יום. מספקא ליה להי' אם עמח קל
בן סופרת מקלת או הכל ולא עכלה תולה כלל ספירה
כלל בן כנגד בן כנגד מה וקבילי דמטמין לא איירי אלא כפסאי
וסמא: (גמ' וישבת)

הרואה שגדולה היא לדעתין בה דכבר רחמה. ראיה לראות.
שהגשו ימי הגעורים: וחסברת רבי מאיר לחומרא הוא. דמימא
לדנתא קמא אפילו אינה לראיה ותשבע מינה דלמרייהו לא בעינן
שלאמה כבר והא פניא דרבי מאיר לקולא מכלל דלמ'ק לא סגי
בראיה לראות עד שפאה רחמה.
ממנ: ופרכין אלא קשיא דר'
קמייהו דמשמע דר' מאיר לחומרא:
תריץ הכי בוי. ובדימתא דקמא אינה
תולה בנכרת למ'ק הכי קאמר אינה
תולה בנכרת הרואה לראות לראות אלא
אם ק רחמה ר' מאיר אומר תולה
ומרייהו ממתימא חדא מילתא אמרי
ורב דלמר כחנא קמא דמרייהו:
בשני שלה. אם השאלמה לשומרת
יום בשני שלה תולה בה ואף על גב
דלא הוהקא רחמה היום כיון
דמעינה פחות תולה בה ואפי' ג'
דמקלקלה לא פורחא דלריה לשמור
יום הממרת כיון דטמאה השמא:
ובסופרת ד'. נקיים אמר וזה ואף
ע"פ שמקלקלה הרינה שפמרה כל
ימי ספירתה וזרינה לפסור ו' נקיים
הואל ועכשו טמאה תולה בה:
וחברתה מקולקלת. שומרת יום
זריכה עד לשמור שלשי בשביל כחם
זה ואם סופרת היא סומרת כל
שנפיה: רבי אומר אינה תולה.
הואל ומקלקלה לה מאי חזית
דמקלקלה להך טפי מהך: ושורין
שחלה בשומרת יום כנגד יום בראשן
שלה. דלא מקלקלה מדי: ובידשבת
על דם טהור ובבתולה שיהיה שורין.
דלא מקלקלה לה מדי שאין לה כחם
דלמרי' צ' קמא (ה' ו') או שירפה
מאי ותלין כחמה דדם בחוליס:
לפיכך דרבן שמעון למה לי. כיון
דחנא תולה בה פשיטא דהיא מתוקנת
חו מקלקלת: שהלכו בשני שבילין.
ולא דענא הי' להאי על ויהי להאי
על: באנו למחלוקת. לרנן
שמעון(ה) דלמר תולין כחם בשומרת
יום הכא נמי תולין שביל טמא נחלוס
טמא וטהור כטהור ולרבי שיהיה
טמאים: עד כאן לא אמר רבי.
ד'שניה טמאה: אלא משום דבי הדדי
גיטור. שמהו היו בחוקת טהרה
(ואשומרת יום בשני שלה רחמה
לעול כל עשה שפמרה כיון שפמרה
עשה אדם הילך אין כאן טמאה
שחולל למלות הוא יזמר ממאח לפיכך
שמהו טמאות אכל הכא דטמא הוא
מאי נפקא ליה מינה א' מלת ביה
הילך אפילו לרבי מלין: ורב חזקאי
אמר סוף סוף. הך שומרת יום
טמאה היא בעיה הילך טמאה הוא
ואפילו הכי קאמר רבי לא תלין בה:
איתמר גמי. כרד ארז דלמר אפילו רבי תלין שביל טמא כנגדו.
וכתומה לי דלא גרם נמי: טמא וטהור. או אפילו טהור ותלי
שכלכו כי תולה טהור את שביל טמא: לדברי הכל. ואפילו
לרבי ודלמריין דהתם הוא דבי הדדי מינה אכל הכא דמלי טמא
מסקפ וטהור טהור גמור תולין טמאה במלי: כחם בכחם. השאלמה
חלוקה לבעלת הכחם וחז"ל לבעלת הכחם היא מכו שפמרה כראשונה להיות
היא טהרה: שומרת יום חזי אמתול מגופה: לא תליא. ושמיהו
טמאות: לפי איטי' דמעלתא אחי' לה טמאות כחם קמא ולא
בחוקת רחמה היא: בשני שלה. אינה תולה דמקלקלה לה שממרת
ימי טמאות כחמה יום אחד אכל כיום ראשון שפמרה חלוקה זה
כיום ראשון (לכחמה הראשון) תולה דלא מקלקלה לה מדי:

הרואה שגדולה היא לדעתין בה דכבר רחמה. ראיה לראות.
שהגשו ימי הגעורים: וחסברת רבי מאיר לחומרא הוא. דמימא
לדנתא קמא אפילו אינה לראיה ותשבע מינה דלמרייהו לא בעינן
שלאמה כבר והא פניא דרבי מאיר לקולא מכלל דלמ'ק לא סגי
בראיה לראות עד שפאה רחמה.
ממנ: ופרכין אלא קשיא דר'
קמייהו דמשמע דר' מאיר לחומרא:
תריץ הכי בוי. ובדימתא דקמא אינה
תולה בנכרת למ'ק הכי קאמר אינה
תולה בנכרת הרואה לראות לראות אלא
אם ק רחמה ר' מאיר אומר תולה
ומרייהו ממתימא חדא מילתא אמרי
ורב דלמר כחנא קמא דמרייהו:
בשני שלה. אם השאלמה לשומרת
יום בשני שלה תולה בה ואף על גב
דלא הוהקא רחמה היום כיון
דמעינה פחות תולה בה ואפי' ג'
דמקלקלה לא פורחא דלריה לשמור
יום הממרת כיון דטמאה השמא:
ובסופרת ד'. נקיים אמר וזה ואף
ע"פ שמקלקלה הרינה שפמרה כל
ימי ספירתה וזרינה לפסור ו' נקיים
הואל ועכשו טמאה תולה בה:
וחברתה מקולקלת. שומרת יום
זריכה עד לשמור שלשי בשביל כחם
זה ואם סופרת היא סומרת כל
שנפיה: רבי אומר אינה תולה.
הואל ומקלקלה לה מאי חזית
דמקלקלה להך טפי מהך: ושורין
שחלה בשומרת יום כנגד יום בראשן
שלה. דלא מקלקלה מדי: ובידשבת
על דם טהור ובבתולה שיהיה שורין.
דלא מקלקלה לה מדי שאין לה כחם
דלמרי' צ' קמא (ה' ו') או שירפה
מאי ותלין כחמה דדם בחוליס:
לפיכך דרבן שמעון למה לי. כיון
דחנא תולה בה פשיטא דהיא מתוקנת
חו מקלקלת: שהלכו בשני שבילין.
ולא דענא הי' להאי על ויהי להאי
על: באנו למחלוקת. לרנן
שמעון(ה) דלמר תולין כחם בשומרת
יום הכא נמי תולין שביל טמא נחלוס
טמא וטהור כטהור ולרבי שיהיה
טמאים: עד כאן לא אמר רבי.
ד'שניה טמאה: אלא משום דבי הדדי
גיטור. שמהו היו בחוקת טהרה
(ואשומרת יום בשני שלה רחמה
לעול כל עשה שפמרה כיון שפמרה
עשה אדם הילך אין כאן טמאה
שחולל למלות הוא יזמר ממאח לפיכך
שמהו טמאות אכל הכא דטמא הוא
מאי נפקא ליה מינה א' מלת ביה
הילך אפילו לרבי מלין: ורב חזקאי
אמר סוף סוף. הך שומרת יום
טמאה היא בעיה הילך טמאה הוא
ואפילו הכי קאמר רבי לא תלין בה:
איתמר גמי. כרד ארז דלמר אפילו רבי תלין שביל טמא כנגדו.
וכתומה לי דלא גרם נמי: טמא וטהור. או אפילו טהור ותלי
שכלכו כי תולה טהור את שביל טמא: לדברי הכל. ואפילו
לרבי ודלמריין דהתם הוא דבי הדדי מינה אכל הכא דמלי טמא
מסקפ וטהור טהור גמור תולין טמאה במלי: כחם בכחם. השאלמה
חלוקה לבעלת הכחם וחז"ל לבעלת הכחם היא מכו שפמרה כראשונה להיות
היא טהרה: שומרת יום חזי אמתול מגופה: לא תליא. ושמיהו
טמאות: לפי איטי' דמעלתא אחי' לה טמאות כחם קמא ולא
בחוקת רחמה היא: בשני שלה. אינה תולה דמקלקלה לה שממרת
ימי טמאות כחמה יום אחד אכל כיום ראשון שפמרה חלוקה זה
כיום ראשון (לכחמה הראשון) תולה דלא מקלקלה לה מדי:

[יבסמ סה ועד]

הנהו רב' ה'
(ה) רש"י ר'י סמל
למחלקת ס' להכרי
למאי: (ו) דיה סמל
מחוס ובי ספירה שומרת:

כל הדיק סמאה
[ס' קולא ס' קל לני
למ' סוף סוף ס' ס']

גלין הש"ס
גמי לפיך רשבי' .
סמל ופסל ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'
למחלקת רבי רשבי' .
ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'
ס' ס' ס' ס' ס'

רבי מודה שתולה כנגד גמורה
בכחם. ולמר ר"י לרבי' לממר דבעי לתלות כפסא שפמרה שפמרה
סכלה אכל כפסאן פשיטא ליה דפולה דאם כן מאי קאמר לקמן מ"מ
קשיא הוא איכא לנטי' א' (ב) רבי' בין לרשב"צ כפסאן שפמרה בדימתא
ועוד דלריב"א רבי' נמי ה"ל למכשני כפסאן שפמרה כיון דלא חזית מגופה אלא
אפי' כפסאן שלה מכשני ליה ופשיטא ליה דחין תולין אפי' לרשב"צ אלא לחזיא
מגופה והשאלמה לטליהו שפמרה קשה ל' יאודה כר לוי' והא דקמשי' הא והא
רבי' הא כפסאן שלה והא בשני שלה ה"מ הוא דקמחדר לנטי' בכל ענין
שיטל לרנן ולא כפסמיהו ד"ר דהא קאמר חזקאי אפי' רבי' לא תבעי כן
ואיקמנא בעיה שלו אפילו כפסאן שלה וקאמר כיון דהיכא דמגופה
חזיא לא תלין בשני שלה לרבי' בכחם לא תלין אפילו כפסאן שלה:
כאן

רבי מודה שתולה כנגד גמורה
בכחם. ולמר ר"י לרבי' לממר דבעי לתלות כפסא שפמרה שפמרה
סכלה אכל כפסאן פשיטא ליה דפולה דאם כן מאי קאמר לקמן מ"מ
קשיא הוא איכא לנטי' א' (ב) רבי' בין לרשב"צ כפסאן שפמרה בדימתא
ועוד דלריב"א רבי' נמי ה"ל למכשני כפסאן שפמרה כיון דלא חזית מגופה אלא
אפי' כפסאן שלה מכשני ליה ופשיטא ליה דחין תולין אפי' לרשב"צ אלא לחזיא
מגופה והשאלמה לטליהו שפמרה קשה ל' יאודה כר לוי' והא דקמשי' הא והא
רבי' הא כפסאן שלה והא בשני שלה ה"מ הוא דקמחדר לנטי' בכל ענין
שיטל לרנן ולא כפסמיהו ד"ר דהא קאמר חזקאי אפי' רבי' לא תבעי כן
ואיקמנא בעיה שלו אפילו כפסאן שלה וקאמר כיון דהיכא דמגופה
חזיא לא תלין בשני שלה לרבי' בכחם לא תלין אפילו כפסאן שלה:
כאן

(ה) עין כפסאן נלך ס' ס' ס' ס' ס'
למחלקת ס' להכרי
למאי: (ו) דיה סמל
מחוס ובי ספירה שומרת: